

Tradycja logiczna zna wiele konstrukcji logicznych (logik, systemów logicznych), słuchanych zmaganiom się z różnymi aspektami zawartości propozycjonalnej. Niestety żadna z tych konstrukcji nie jest skutecznie zabezpieczona przed antynomialnością generowanymi przez wiele, dobrze znanych wyrażeni samozwrotnych takich jak np. zdanie kłamcy, zdanie Curry'ego, zbiór zdań Yablo, kontrtautologie performatywne. Wyrażenia te – mimo ich intuicyjności – prowadzą w istocie do wci nierozwiązalnych antynomii na gruncie wszystkich znanych logik i systemów logicznych. Tymczasem, zdefiniowany przeze mnie w 1997 roku nowy intensjonalny spójnik implikacji treściowej oraz rozszerzenie logiki klasycznej o tę implikację posiada, w różni innych własności, szczególnie istotnych, które usuwa antynomialność wszystkich wyżej wspomnianych wyrażeni. Celem planowanych badań jest szersze zbadanie fenomenu implikacji treściowej.

Antynomialność wyrażeni takich jak zdanie kłamcy i pokrewne mu konstrukcje logiczne blokowała dotychczas możliwość zdefiniowania prawdy na gruncie popularnych, dobrze znanych języków formalnych. Z tego powodu, na gruncie logiki wykształcił się specjalny paradygmat pojmowania prawdy, zaproponowany przez Tarskiego. Zgodnie z nim antynomia kłamcy stanowi problem nierozwiązalny w każdym języku uniwersalnym, w sensie Tarskiego, tj. w języku zawierającym nazwy dla zdań. Wprowadzenie implikacji treściowej zmienia ten stan rzeczy, sprawiając, że zdanie kłamcy i wszystkie zdania pokrewne tracą swą antynomialność. Język wyposażony w implikację treściową zdradza więc uniwersalny charakter - w języku tym można wyrazić fakt orzekania przez pewne zdanie o innym zdaniu. Dzięki zastosowaniu nowego spójnika język jest więc uniwersalny, chociaż nie zawiera nazw dla zdań. Tym samym może wreszcie zrealizować marzenie Tarskiego o zdefiniowaniu prawdy w formalnym języku uniwersalnym.

Podjęte w projekcie badania bazują przede wszystkim na ustaleniach logiki formalnej i filozofii języka. Badania przeprowadzane będą w czterech etapach. Pierwszy etap poświęcony jest całokształtowi rozpoznaniu zagadnienia samozwrotności w takich dziedzinach jak filozofia języka, językoznawstwo, logika formalna, logika języka naturalnego, czy filozofia nauki. Badania te wymagają więc wykorzystania metod typowych zarówno dla logiki, jak i filozofii. Drugi etap badań polega na analizie porównawczej spójnika implikacji treściowej z innymi spójnikami logicznymi wrażliwymi na treściśdów. Metodyka badań przeprowadzanych na tym etapie jest charakterystyczna dla formalnych badań nad logikami zdaniowymi. Trzeci etap badań poświęcony jest formalnologicznej analizie własności języka z implikacją treściową. Metodyka badań na tym etapie charakterystyczna jest więc dla formalnych badań nad algebrami, kratami i logikami zdaniowymi. Ostatni etap badań obejmuje zdefiniowanie identyczności treściowej oraz dualizację wybranych logik. Metodyka badań na tym etapie właściwa jest dla formalnologicznych analiz systemów zdaniowych.